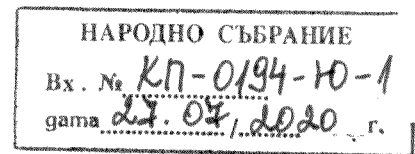

До Г-жа Анна Александрова
Председател на Комисия по правни въпроси
44-то Народно събрание

ГРАЖДАНСКО СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Законопроект за допълнение на Закона за задълженията и договорите №054-01-56, внесен от Искрен Василев Веселинов и група народни представители на 25.06.2020 г.

Уважаема госпожо Александрова,

Позволявам си да внеса настоящото становище от името на всички заинтересовани граждани, чието мнение нито се търси до момента, нито се взема пред вид при обсъжданията на Законопроекта.

Българските граждани в качеството си на физически лица са най-онеправдани от законодателството като длъжници. Всички закони защитават само и единствено кредиторите. Кредиторът има само права, а гражданинът е длъжник по презумпция. Съгласно ГПК при договор с нотариална заверка всеки гражданин е длъжник до доказване на противното – той се осъжда без да е доказан дългът му, лишава се от цялото си имущество и приходите му се ограничават до минималната работна заплата – с цел да не му останат средства да ангажира адвокатска защита и да докаже липсата на дълг или размер, различен от претендирания.

Над 600 000 семейства в България са засегнати от законодателство, в което нямат никакви права, а само задължения.

И сега, когато за пръв път се появява възможност, след достатъчно дълъг десет годишен срок, те да бъдат освободени от вечното бремене на дълговете и да започнат живота си отначало, сме свидетели на редица внесени в Правна комисия възмутителни становища от страна на министерства и асоциации. С тях се претендира и тази изключително дълга давност, наречена абсолютна, отново да бъде безкрайно прекъсвана от съдебни процеси, така както се прекъсват действащите в момента три и петгодишна давност.

Приемането на каквито и да било предложения за прекъсване на абсолютната давност на практика я обезмислят изцяло и вечният длъжник ще си остане все така вечен, както е бил и досега.

Особено порочно звучат доводите, че, виждате ли, съдебната система у нас била мудна.

Да, тя е наистина такава, но вместо да се положат усилия да работи бързо и качествено в полза на обществените интереси, нагло се изтъкват нейните недостатъци като причина за все

по-тежкото обременяване на гражданите с огромни, немислими такси и лихви, които на всичкото отгоре се наследяват и от децата им. Защото, разбирате ли, десет години били недостатъчни за правосъдието. Десет години дела – това изобщо не е правосъдие.

А представете си петнадесет години съдебни дела и след това десет години абсолютна давност. Ами започне и второ и трето дело след първото? Питам се кой длъжник ще доживее да се възползва от тази „абсолютна давност“?.

Явно, че и този законопроект ще се окаже поредната добра идея, провалила се в народното събрание. Дано не се чудите, че хората отвън протестират и искат промяна на всичко.

С отхвърляне на абсолютната давност в становището си Министерство на правосъдието защитава само и единствено правата на кредиторите. Отношенията между кредитор и длъжник следва да бъдат поставени на равнопоставена основа. В момента вземанията на кредитора са гарантирани не изцяло, а многократно. Върху дълг с размер единица се трупат лихви, надвишаващи пазарните в пъти, такси, близки до лихвите и разноски също с ужасяващи размери.

Никой не счита за неправилно и в момента е напълно законно един длъжник да получи дълг с определен размер, да върне три и повече пъти стойността му и пак да е длъжник. След десет години и отнемане на всичко възможно от длъжника, е позорно да се твърди, че кредиторът не е удовлетворен. Единственият губещ е длъжникът – той остава без нищо, а кредиторът е получил неколккратно повече от първоначално договореното. Ако е правилно едната страна да може да губи, защо и другата да не може да понесе загуби?

Правата на длъжника са ограничени единствено до възможността да заведе насрещно дело за доказване липсата или различен размер на претендирания от кредитора дълг.

Моля да приемете становището ми от името на всички граждани в България, включително и тези, които все още са се опазили от бремето на вечните и все по-растящи дългове.

Цялото гражданско общество подкрепя активно тази промяна и се надява тя да бъде приета най-късно до края на месеца без никакви промени между двете четения. Ще очакваме в най-кратък срок да се приеме и Закон за личния фалит.

София

23.07.2020 г.

С уважение,

Юлия Райкова Михайлова, тел: